

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3To/1/2016
Identifikačné číslo spisu: 9515100191
Dátum vydania rozhodnutia: 13.07.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:9515100191.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Aleny Šiškovéj na verejnom zasadnutí konanom 13. júla 2016 v Bratislave v trestnej veci proti obžalovanému K. S., rod. R. pre prečin nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 2 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4T 41/2015, z 30. novembra 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného K. S., rod. R. sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4T 41/2015, z 30. novembra 2015 bol obžalovaný K. S., rod. R. uznaný za vinného z prečinu nepriamej korupcie spolupáchateľstvom podľa § 20, § 336 ods. 2 Trestného zákona, ktorého sa dopustil na skutkovom základe, že

spoločným konaním v období od 21. novembra 2014 do 23. novembra 2014 v obci Marcelová a na iných miestach Slovenskej republiky ponúkali a aj poskytli s odsúdeným M. S., rod. R. úplatok vo výške 1 000 € a fľašu s alkoholom značky METAXA osobe Mgr. V. Cz. za to, aby ako bývalý policajt, ktorý bol zaradený do 31. augusta 2013 vo funkcii zástupcu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v K., pôsobil na výkon právomoci súčasného zástupcu okresného riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v K. pplk. JUDr. J. J. alebo iných policajtov v postavení orgánov činných v trestnom konaní, či iných policajtov v služobnom pomere zaradených na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v K. tak, aby operatívne preverovanie na tomto riaditeľstve pod č. ORPZ-KN-OKP5-810/2014, ako aj iné konania v súvislosti s podvodným získaním invalidného dôchodku a iných sociálnych dávok a vodičského oprávnenia k vedeniu osobného motorového vozidla, ktoré boli vedené proti synovi odsúdeného M. S., Š. H. mladšiemu, boli zastavené alebo inak vyhodnotené v jeho prospech.

Za to mu bol podľa § 336 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2

písm. a/ Trestného zákona zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný K. S., rod. R., ktoré odôvodnil písomne prostredníctvom svojho obhajcu. Domáhal sa, aby odvolací súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/, písm. e/ Trestného poriadku zrušil odvolaním napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Odvolaním namietal výrok o treste, nakoľko trest, ktorý mu bol uložený považuje za prísny a nespravodlivý. V zmysle hlavnej idey nového trendu ukladania trestných sankcií, podľa ktorej uloženie trestu odňatia slobody má byť až poslednou možnosťou a je potrebné hľadať nové formy spravodlivosti, ktoré by nahradili alebo doplnili niektoré tradičné avšak už nie celkom efektívne trestnoprávne inštitúty, sa domáhal uloženia trestu domáceho väzenia. Zdôraznil, že trest domáceho väzenia je zakotvený v § 32 Trestného zákona hneď za trestom odňatia slobody, z čoho možno usudzovať, že tento druh trestu sa mal stať významnou alternatívou k nepodmienečnému trestu odňatia slobody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli povinnosť prihliadnúť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a zistil, že odvolanie obžalovaného K. S., rod. R. nie je dôvodné.

Z obsahu predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že obžalovaný S. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a po príslušnom procesnom postupe samosudkyňa uznesením postupom podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného o vine v celom rozsahu prijala a zároveň vyhlásila, že súd v tomto smere dokazovanie nevykoná. Boli vykonané len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Obžalovaný S., ako je spomenuté vyššie odvolaním napadol len výrok o treste prvostupňového rozsudku.

V súvislosti s výrokom o treste napadnutého rozsudku najvyšší súd poznamenáva, že súd prvého stupňa uložil obžalovanému trest, ktorý zodpovedá všetkým pravidlám dôležitým pri ukladaní trestu.

Medzi ne v prvom rade patrí ustanovenie § 34 ods. 1 Trestného zákona zakotvujúce účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Trest je opatrením štátneho donútenia, ktorý v mene štátu, na základe a v medziach zákona ukladajú v predpísanom konaní na to povolané súdy páchatel'ovi za spáchaný trestný čin. V tejto definícii je vyjadrená zásada „nulla poena sine lege sine crimine sine iudicio“. Trest ako právny následok trestného činu môže priamo postihnúť len páchatel'a trestného činu (zásad personálnosti trestu) tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu (§ 34 ods. 3 Trestného zákona).

Ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov robí z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest pritom nesmie byť prostriedkom na riešenie iných spoločenských problémov. Preto Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného na to, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti.

Trest musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. V treste je teda obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne hodnotenie páchatel'a a jeho činu, ale tak právne ako aj etické.

Ďalším ustanovením, ktoré musí súd aplikovať pri úvahách týkajúcich sa ukladania trestu je § 34 ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prít'azujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Osobu páchatel'a treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach. Nemožno obísť ani možnosť jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Možnosť nápravy páchatel'a konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatel'a má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (RT 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uložením trestu poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Pre uloženie trestu domáceho väzenia musia byť splnené nasledovné podmienky (§ 53)

- uloženie takéhoto druhu trestu je postačujúce vzhľadom na povahu a závažnosť spáchaného prečinu, osobu a pomery páchatel'a,
- páchatel' musí dať písomný sľub, že sa v určenom čase bude zdržiavať v obydlí na určenej adrese a pri výkone kontroly poskytne potrebnú súčinnosť
- je potrebné, aby boli splnené podmienky výkonu kontroly technickými prostriedkami.

Špecializovaný trestný súd postupoval v súlade so všetkými vyššie uvedenými zásadami ukladania trestov, keď obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, pričom na výkon tohto trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Pri úvahách o treste dôsledne zvažoval všetky kritéria významné pre voľbu druhu a výmery trestu. Správne konštatoval, že obžalovaný sa do rozporu so zákonom, okrem teraz prejednávaného prípadu, dostal už trikrát. Boli mu ukladané tresty bez obmedzenia jeho osobnej slobody. Mal teda šancu svojím životom preukázať, že aj takýto druh trestu splní u neho zákonom požadovaný prevýchovný účel a povedie ho k tomu, že nebude ďalej páchať trestnú činnosť. Obžalovaný túto možnosť nevyužil, práve naopak teraz žalovaného prečinu sa dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. Pre uloženie trestu domáceho väzenia obžalovaný nesplnil zákonom požadované podmienky. S ohľadom na všetky tieto okolnosti, odvolací súd dospel k rovnakému záveru ako súd I. stupňa, že len trestom spojeným s obmedzením osobnej slobody obžalovaného sa dosiahne účel trestu sledovaný zákonom.

Zaradenie obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia tiež zodpovedá zákonu..

So zreteľom na vyššie uvedené rozhodol najvyšší súd tak, že odvolanie obžalovaného K. S., rod. R. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.